

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 72 GŽ R-1899/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Iris Gović Penić kao predsjednice vijeća, Ines Kovačević kao sutkinje izjaviteljice i članice vijeća i Lidije Bošnjaković kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Roberta Vujnovića, iz Zagreba, Kranjčevićeva 67, OIB: 219448959221, kojeg zastupa punomoćnica Ana Jurić, odvjetnica u Splitu, Put Plokita 40, protiv tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, kojeg zastupa stečajni upravitelj Zdravko Kuzmić iz Zagreba, Horvatovac 13, OIB: 42435648261, a ovaj po punomoćnici Marini Krka, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Krka&Krka d.o.o., Split, Starčevićeva 13, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Pr-565/2016-53 od 4. travnja 2022., dana 6. prosinca 2022.

p r e s u d i o j e

I Odbija se žalba tuženika kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Splitu, poslovni broj Pr-565/2016-53 od 4. travnja 2022. u dijelu pod točkom I izreke u kojem je utvrđena osnovana tražbina, prvog višeg isplatnog reda tužitelja Roberta Vujnovića tužitelja prema tuženiku u ukupnom iznosu od 245.558,74 kuna/ 32.591,25 EUR¹ kao i u dijelu pod točkom II izreke.

II Odbija se tuženik sa zahtjevom za naknadom troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Prvostupanjski sud je donio sljedeću presudu:

I Utvrđuje se da je osnovana tražbina prvog višeg isplatnog reda tužitelja Roberta Vujnovića s prebivalištem na adresi Kranjčevićeva 67, Zagreb, OIB: 34606600284, prema tuženiku tuženika ADRIA ČELIK d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Kaštel

---

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Sućurcu, Cesta Franje Tuđmana 78, OIB: 34606600284, MBS: 080777902, u ukupnom iznosu od 245.558,74 kuna, dok se u preostalom dijelu, preko iznosa od 245.558,74 do iznosa od 253.558,74 (za iznos od 8.000,00 kn), tužbeni zahtjev odbija.

II Nalaže se tuženiku ADRIA ČELIK d.o.o. – u stečaju, sa sjedištem u Kaštel Sućurcu, Cesta Franje Tuđmana, OIB: 34606600284, MBS: 080777902, u roku 15 dana naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 83.136,00 kn, a koji iznos se nalaže isplatiti tužitelju na račun broj HR 5523600003223776338 koji se vodi kod Zagrebačke banke d.d.

2. Protiv navedene presude žalbu ulaže tuženik u dosuđujućem dijelu pod točkom I izreke kao i u dijelu pod točkom II izreke zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava predlažući da drugostupanjski sud preinači prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu u skladu sa žalbenim navodima tuženika, podredno istu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Žalba tuženika je neosnovana.

4. Ispitujući prvostupanjsku presudu i postupak koji joj je prethodio ovaj sud smatra da nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22 - dalje: ZPP) na koje ovaj sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti temeljem odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a pa tako niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-ja jer je presuda razumljiva i daje jasne razloge pa stoga nema proturječnosti niti nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

5. Između stranaka je sporna osnovanost i visina tužbenog zahtjeva, odnosno sporno jest da li tužitelj ima pravo tražiti isplatu razlike između ugovorene i stvarno isplaćene plaće te isplate stimulativnog dijela plaće kao i dnevnica za poslovne puteve.

6. Prvostupanjski sud je utvrdio sljedeće:

- da su tuženik i tužitelj sklopili ugovor o radu na neodređeno vrijeme 29. ožujka 2013.,
- da je tuženik otkazao ugovor o radu tužitelju Odlukom o redovitom otkazu ugovora o radu zbog određenih trajnih osobina ili sposobnosti (osobno uvjetovani otkaz) 18. studenog 2013.,
- da je tužitelj pred Općinskim sudom u Splitu pokrenuo postupak radi utvrđenja odluke tuženika o redovitom otkazu ugovora o radu zbog trajnih osobina ili sposobnosti (osobno uvjetovani otkaz) nedopuštenom i utvrđenja sudskog raskida ugovora, te da je presudom Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem Pr-296/2017 od dana 4. lipnja 2018. prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja, a koja presuda je Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem GŽ R-1092/18 od 4. lipnja 2018. ukinuta i predmet je vraćen sudu prvog stupnja na ponovno suđenje,
- da je presudom Općinskog suda u Splitu pod poslovnim brojem Pr-912/2018 od 8. travnja 2019. u ponovljenom postupku prihvaćen tužbeni zahtjev radi utvrđenja Odluke tuženika o redovitom otkazu ugovora o radu zbog trajnih osobina ili

sposobnosti tužitelja nedopuštenom i utvrđenja sudskog raskida ugovora o radu, te je ista presuda potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem GŽ R-888/19-2,

- da je tužitelj pravovremeno podnio tužbu radi isplate razlike plaće između ugovorom određene plaće i stvarno isplaćene plaće, te radi isplate stimulativnog dijela plaće i isplate dnevnica,

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem 14 ST 45/15 od dana 18. studenog 2015. otvoren stečajni postupak nad tuženikom pa je na ročištu održanom dana 19. studenog 2015. utvrđen prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, a koji je rješenjem u ovom predmetu pod poslovnim brojem Pr-10/14 od 3. ožujka 2016. nastavljen,

- da je tužitelj kao vjerovnik prvog višeg isplatnog reda prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku, te mu je ista utvrđena u ukupnom iznosu od 253.558,74 kuna (234.449,98 kuna na ime stimulativnog dijela + 11.058,76 kuna na ime razlike između ugovorene i stvarno isplaćene plaće + 8.000,00 kuna na ime troškova i dnevnica po putnim nalogima),

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem 14 ST 45/15 od dana 5. rujna 2016. tražbina vjerovnika prvoga višega isplatnog reda, a ovdje tužitelja, osporena od strane stečajnog upravitelja Berislava Bušelića, Mravinci, Ante Starčevića 21, a ispitane na ispitnom ročištu održanom dana 14. lipnja 2016., i to u ukupnom iznosu od 316.991,95 kuna (234.499,98 kuna na ime stimulativnog dijela + 58.692,58 kuna na ime zatezne kamate do otvaranja stečajnog postupka + 11.058,76 kuna na ime razlike između ugovorene i stvarno isplaćene plaće + 2.784,55 kuna na ime zatezne kamate do otvaranja stečajnog postupka + 8.000,00 kuna na ime troškova i dnevnica po putnim nalogima + 1.956,08 kuna na ime zatezne kamate do otvaranja stečajnog postupka),

- da je predmetna tražbina osporena iz razloga što se o istoj tražbini već vodi parnični postupak pred Općinskim sudom u Splitu pa s obzirom na to da je stečajni vjerovnik osporio tužiteljevu tražbinu ova parnica se nastavila i tužitelj dokazuje osnovanost svoje tražbine,

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem 5 ST-45/2015- 511 od dana 6. prosinca 2019. imenovan novi stečajni upravitelj dužnika, a ovdje tuženika Zdravko Kuzmić iz Zagreba, Horvatovac 13, OIB: 42435648261,

- da je Pravilnikom o izmjenama i dopunama Pravilnika o radu od 30. lipnja 2012. člankom 6. propisano da se korekcija osnovne plaće vrši na način da se osnovna plaća korigira u iznosu od 40%, a ne manje od Zakonom utvrđene minimalne plaće zbog neispunjenja plana proizvodnje, dok se ostvarenje proizvodnje iznad planirane stimulira odukom Uprave na osnovu postignutih rezultata. Za vrijeme remonta postrojenja i drugih zastoja svim radnicima se isplaćuje 80% osnovne plaće uvećane za koeficijent složenosti poslova pojedinog radnog mjesta. Stimulativni dio na osnovnu plaću koji može iznositi do najviše 10%, a po posebnoj odluci Uprave društva, na prijedlog voditelja proizvodnje, pojedinačno za svakog zaposlenika za koji se stimulativni dio ima isplatiti za odnosni mjesec za koji se isplaćuje plaća,

- da iz Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 29. ožujka 2013. sklopljenim između tužitelja i tuženika proizlazi kako se ugovor sklapa na neodređeno vrijeme, sjedište radnog mjesta je Zagreb i radnik počinje s radom 1. travnja 2013. na radnom mjestu voditelja prodaje (čl. 1. i 2. ugovora),

- da iz čl. 3. Ugovora o radu proizlazi kako plaća radniku iznosi bruto 25.616,57 kuna mjesečno dok stimulativni dio plaće iznosi 5 kuna po toni željeza kojeg je poslodavac

isporučio kupcima u tekućem mjesecu i isplaćuje se krajem svakog mjeseca zajedno s plaćom,

- da radnik ima pravo na naknadu za topli obrok,
- da je poslodavac dužan radniku uručiti obračun plaće iz kojeg je vidljivo kako je utvrđen iznos plaće i naknade plaće,
- da je čl. 10. Ugovora o radu određeno kako se sva pitanja iz odnosa koje proizvodi ovaj ugovor o radu, a koja nisu predviđena u samom ugovoru, reguliraju odredbama Zakona o radu,
- da iz obračuna plaće za razdoblje od svibnja do studenog 2013. proizlazi kako je u navedenom razdoblju ugovorena bruto plaća ukupno iznosila 217.740,85 kuna, a stvarno isplaćena bruto plaća u istom razdoblju ukupno iznosi 174.318,49 kuna, pri čemu je isplaćena neto u predmetnom razdoblju iznosila ukupno 94.695,30 kuna, što dovodi u konačnici do razlike bruto plaće za isplatu u predmetnom razdoblju u ukupnom iznosu od 43.422.36 kuna,
- da iz iskaza svjedoka Denisa Čovića proizlazi da je isti bio suvlasnik i direktor u Brodometalurgiji koja je poslovala s tuženikom, te da je u 3-4 navrata bio u kontaktu s tužiteljem vezano za robu koju je tužitelj nudio kao voditelj prodaje Adrie čelika,
- da svjedok Karlo Pavela, vlasnik i direktor tvrtke Termodinamika d.o.o., navodi u svom iskazu da je imao suradnju s tužiteljem tijekom 2013. kao voditeljem prodaje kod tuženika i da je kupovao proizvode iz pogona Adria-čelika te da je s tužiteljem ostvarivao izuzetno dobru komunikaciju i u 2013., a da je i 2012. ili 2013. imao značajan promet u smislu kupnje od Adria-čelika posredstvom tužitelja, i to u vrijednosti poslova od nekoliko milijuna kuna,
- da u svom iskazu svjedok Ivica Parlov navodi da je u svojstvu direktora sektora metalurgije u Brodomerkuru ostvarivao kontakte s tužiteljem i dogovarao kupnju betonskog željeza, te da kupnja od tuženika nikada nije ovisila o osobi koja bi obavljala tu prodaju, pa tako ni o tužitelju, već isključivo o okolnostima kod samog tuženika i njegovog poslovanja,
- da svjedok Anto Bekić u svom iskazu navodi da je u utuženom razdoblju bio član uprave kod tuženika, te je upoznat sa sadržajem ugovora o radu koji je tužitelj imao zaključen s tuženikom i kako se radi o standardnom ugovoru koji je u sebi sadržavao odredbe o plaći, putnim troškovima, dnevnici, nagradama za ostvareni promet te da se ostvareni promet u poslu tuženika smatra prometom koji se ostvaruje u trenutku naplate a da se stimulativni dio plaće odnosi na prodaju i naplatu kod tuženika u odnosu na sve kupce,
- da mu nije poznato iz kojih razloga tužitelju nije isplaćen stimulativni dio plaće time da mu je poznato da je na jednom od kolegija, na kojem je bio prisutan vlasnik tvrtke gosp. Schumacher isti zamolio tužitelja da sačeka i da se strpi jedno vrijeme te da će mu biti isplaćen stimulativni dio plaće naknadno, a da pritom isti nije davao posebna obrazloženja vezana za vrijeme kad će se isplaćivati primjerice stimulativni dio ili neka druga dugovanja, a tužitelj je kvalitetan menadžer koji je odradio vrhunski posao jer sve što su proizveli su i prodali pod njegovim vodstvom,
- da u svom iskazu tužitelj navodi da je temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme od dana 29. ožujka 2013. sklopljenim s tuženikom bila utvrđena visina mjesečne plaće, koja plaća se do listopada 2013. znala smanjivati ali ne značajno na što tada nije imao primjedbe jer je smatrao kako je to u svrhu konačnog boljitka tuženika te da se ista smanjivala zbog pada proizvodnje i neočekivano lošeg plasmana robe na tržištu svim zaposlenicima, međutim ne zna da se to odnosilo i na upravu,

- da u vremenskom razdoblju od ožujka 2013. do listopada 2013., iako je bio ugovoren stimulativni dio plaće i to 5,00 kuna za tonu prodanog željeza, isti nije bio isplaćen iako je to redovito tražio od službe tuženika, a da mu je tuženik opetovano obećavao isplatu istog, a ugovoreno je kako će se stimulativni dio plaće isplaćivati po isporuci robe kupcima, to se odnosilo na sve kupce proizvoda tuženika, a ne samo kupaca koje bih eventualno tužitelj našao, a koji nisu već prije bili kupci tuženika,
- da iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za računovodstvo, financije i bankarstvo Željke Vlahinić, mag. oec. proizlazi da je glede obračuna plaće utvrđeno kako tuženik za period od 1. travnja 2013. od 14. prosinca 2013. nije isplatio tužitelju ukupan iznos bruto plaće u iznosu od 43.422,36 kuna te da je za navedeni iznos potrebno uplatiti doprinose, porez i prirez zajedno sa zakonskim kamatama na dan isplate plaće,
- da u odnosu na stimulativni dio plaće vještakinja je utvrdila u svom nalazu i mišljenju kako je ukupna prodaja željeza, odnosno gredica i žice rebro u periodu od 1. travnja 2013. od 14. prosinca 2013. iznosila ukupno 47.035,814 tona, što prema izračunu plaće iznosi 235.179,07 kuna.

7. Prvostupanjski sud je na temelju gore navedenih utvrđenja pravilno zaključio da su u ovom konkretnom slučaju stranke ugovorom o radu od 29. ožujka 2013. utvrdile međusobna prava i obveze te je predmetnim ugovorom ugovorena tužiteljeva plaća u mjesečnom bruto iznosu od 25.616,57 kn te je ugovoren stimulativni dio plaće koji će se isplatiti u visini 5 kuna po toni željeza kojeg poslodavac isporuči kupcima u tekućem mjesecu a to pravo nije mijenjano niti aneksom ugovora o radu niti novim ugovorom o radu pa stoga je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da se predmetni ugovor o radu može mijenjati samo obostranom voljom stranaka i to neovisno o sadržaju tuženikovog Pravilnika o radu.

8. Također pravilno se prvostupanjski sud poziva na odredbu čl. 7. st. 3. Zakona o radu (Narodne novine broj 149/09, 61/11, 82/12, 73/13 – dalje: ZR) prema kojoj odredbi je propisano da ako je neko pravo iz radnog odnosa različito uređeno ugovorom o radu, pravilnikom o radu, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, kolektivnim ugovorom ili zakonom, primjenjuje se za radnika najpovoljnije pravo ako ovim ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

9. Tuženik tijekom prvostupanjskog postupka kao i u fazi žalbenog postupka ističe da je stimulativni dio plaće namijenjen samo za prodaju željeza novim kupcima a ne postojećim odnosno da je stimulativni dio plaće ovisio o doprinosu tužitelja prilikom sklapanja ugovora o prodaji i isporuci željeza s novim kupcima a ne o tome da tužitelju pripada stimulativni dio plaće u iznosu od 5 kn za svaku tonu željeza koju je tuženik u navedenom periodu prodao odnosno isporučio a posebice ako je isporučena onim kupcima koji su već bili kupci tuženika.

10. Suprotno ovim žalbenim navodima tuženika, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da iz sadržaja ugovora o radu (čl. 3.) proizlazi da tužitelj ima pravo na stimulativni dio plaće koji iznosi 5 kuna po toni željeza kojeg je poslodavac isporučio kupcima u tekućem mjesecu te iz ugovora ne proizlazi da bi se to odnosilo samo na nove kupce.

11. Stoga je ovakovo tumačenje tuženika proizvoljno jer tuženik ničim ne dokazuje da bi se to odnosilo samo na prodaju u odnosu na nove kupce kada je ugovorna odredba jasna i nedvosmislena da tužitelj ima pravo na stimulatívni dío plaće koji iznosi 5 kuna po toni željeza kojeg je poslodavac isporučio kupcima u tekućem mjesecu.

12. Nadalje, tuženik u žalbenim navodima ističe da je tužitelj preinačio tužbeni zahtjev podneskom od 9. siječnja 2019. iako se u predmetnom postupku radi o parnici u koju je tužitelj upućen rješénjem Trgovačkog suda u Splitu, broj St-45/15 od 5. rujna 2016.

13. Tuženik nadalje u bitnome ističe da postavljeni tužbeni zahtjev od 9. siječnja 2019. je izvan zakonskog roka jer tužitelj po preinačenom tužbenom zahtjevu nije podnio tužbu u roku od 8 dana kojeg propisuje Stečajni zakon i koji je prekluzivan stoga je tužitelj prekludiran pa je stoga tužbu trebalo odbaciti.

14. Međutim ovi žalbeni navodi tuženika su u cijelosti neosnovani.

15. Naime u ovom konkretnom predmetu je rješénjem Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem St-45/15 od 18. studenog 2015. otvoren stečajni postupak nad tuženikom te je prvostupanjski sud na raspravi 19. studenog 2015. odredio prekid postupka a koji je rješénjem prvostupanjskog suda pod poslovnim brojem Pr-10/14 od 3. ožujka 2016. nastavljen.

16. Iz rješénja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-45/2015 od 18. veljače 2016. (list 239-243) proizlazi da je prijavljena tražbina prvog višeg isplatnog reda ovdje tužitelja u iznosu od 253.558,74 kn a koju je stečajni upravitelj osporio a što proizlazi iz točke A) izreke.

17. Nadalje, iz predmetnog rješénja pod točkom C) vjerovnici osporenih tražbina iz točke A) izreke upućuju se da u roku od 8 dana od primitka rješénja Trgovačkog suda u Splitu pokrenu parnicu radi utvrđenja u parnici osporenih tražbina u ovom stečajnom postupku. Ako naprijed navedeni vjerovnici u navedenom roku od 8 dana ne pokrenu parnicu smatrat će se da su isti odustali od prava na vođenje parnice čl. 267. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15 - dalje: SZ).

18. Međutim, ako je o osporenoj tražbini u vrijeme otvaranja stečajnog postupka pred državnim ili arbitražnim sudom već bio pokrenut parnični postupak, postupak radi utvrđivanja takve tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice pa je vjerovnik takve osporene tražbine upućen da u roku od 8 dana od primitka predmetnog rješénja Trgovačkog suda dužan podnijeti prijedlog za preuzimanje i nastavak takve parnice, a ako vjerovnik to ne učini u tom roku, smatrat će se kako je odustao od prava na vođenje parnice, a žalba izjavljena protiv rješénja o upućivanju na parnicu, bez utjecaja je na rok za pokretanje odnosno preuzimanje parnice (čl. 269. SZ-a).

19. Iz stanja spisa proizlazi da je rješénje Trgovačkog suda doneseno 18. veljače 2016. pa kako je vjerovnik, ovdje tužitelj predložio nastavak postupka u skladu s odredbom čl. 269. SZ-a dana 26. srpnja 2016. preporučenom pošiljkom na pošti (list

235 spisa) tada nije protekao rok od 8 dana na koji se poziva tuženik pa stoga nije došlo do prekluzije na koju se neosnovano poziva tuženik jer je tužitelj pravovremeno podnio prijedlog za nastavak postupka s obzirom da je u vrijeme pokretanja stečajnog postupka već bio pokrenut parnični postupak radi utvrđenja osnovanosti prijavljene tražbine u stečajnom postupku stoga su žalbeni navodi tuženika u tom pravcu neosnovani a također neosnovani su žalbeni prigovori tuženika da je prvostupanjski sud trebao odbaciti tužbu po prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu.

20. Slijedom navedenog, kako je iz svih naprijed navedenih razloga tražbina prvog isplatnog reda tužitelja prema tuženiku u stečaju osnovana u ukupnom iznosu od 245.558,74 kn a kako je to pravilno dosudio prvostupanjski sud valjalo je žalbu tuženika odbiti kao neosnovanu.

21. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je pravilno i zakonito na temelju odredbe čl. 154. st. 5 i čl. 155. ZPP-a te u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 69/93, 87/93, 16/94, 11/96, 91/04, 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15 - dalje Tarifa).

22. Slijedom navedenog na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučeno je kao u izreci ove drugostupanjske presude.

23. S obzirom da tuženik nije uspio u ovom žalbenom postupku isti je odbijen s potraživanjem troška ovog žalbenog postupka na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a.

U Zagrebu 6. prosinca 2022.

Predsjednica vijeća:
Mr. sc. Iris Gović Penić

Broj zapisa: **eb318-aebe**

Kontrolni broj: **0b74e-8b1bb-1cc8a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Iris Gović Penić, O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.